

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4625; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2136).

Sagen sattes til Forhandling.

Jensen (Horsebæk): Angaaende det foreliggende Lovforslag om Begrænsning af Pantsætning af fast Ejendom finder jeg ikke Anledning til mange Bemærkninger. Der er i Lovforslaget foreslaaet forskellige nye Bestemmelser, som bidrager til at klare nogle Spørgsmaal, hvorom der herskede Tvivl i den gældende Lov. Jeg skal saaledes nævne, at Arvekrav skal kunne tinglyses, selv om der ikke er Plads inden for Ejendommens Laanegrænse, og jeg finder det heldigt, at Laan til Fremme af Tørveproduktionen samt Høstpantebreve ikke skal henregnes til Hæftelser, der har Indflydelse ved Pantsætning. Det er naturligt og rigtigt, at Restgælden og ikke Tingbogen lægges til Grund for Laanegrænsens Fastlæggelse, og det er ogsaa naturligt, at Laanegrænsen for Ejendomme, der pantsættes med Besætning og Inventar, under de nuværende Forhold forhøjes med 100 pCt. af det Beløb, som er angivet ved Skatteansættelsen for Aaret 1941—42.

Disse er de væsentligste Afvigelser fra den gældende Lov, og de betyder alle Forbedringer. Jeg finder derfor ikke, der er Anledning til at foreslaa Udvalgsbehandling, men kan anbefale, at Lovforslaget gennemføres, saaledes som det er fremsat, og at det bliver Genstand for en velvillig Behandling her i Tinget.

Laurits Pedersen: Ved denne Lovs Gennemførelse i Fjor var der fra visse Sider nogen Ængstelse for denne nye Lovgivning, hvorigennem man vilde forsøge at modvirke den uheldige Ejendomshandel, som fandt Sted under forrige Krigsperiode. Men jeg tror at turde sige, at sikkert ingen, efter at Loven nu har virket omtrent 1 Aar, vil gøre sig til Talsmand for at ophæve Loven. Ser man paa, hvordan Ejendoms-handelen er foregaaet i denne Periode, tror jeg, man har Lov til at sige, at de uheldige Forhold, vi kendte før i Tiden, ikke er til Stede i Øjeblikket. Selvfølgelig foregaar der Ejendomshandel, som der normalt altid skal, og der er ogsaa sket

visse Prisstigninger paa Grund af Forholdene, naturlige Prisstigninger, men uheldige Ejendomshandler og Slagtning af Ejendomme, som vi kendte før, tror jeg ikke har fundet Sted i ret vid Udstrækning. Der blev i Fjor rettet en Henstilling til Indenrigsministeren om at have Indseende specielt med Afklædning af Landbrugs-ejendomme. Jeg ved ikke, om Ministeren ligger inde med nogle Oplysninger i saa Henseende — i saa Fald var det rimeligt, om vi blev bekendt med dem.

Loven blev i Fjor betragtet som et Forsøg, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at denne Lovgivning bliver forlænget 1 Aar. De Ændringer, der er redegjort for, er ikke af gennemgribende Betydning, men man har under Administrationen af Loven anset det for rigtigt at indarbejde visse Ændringer for at tydeliggøre Loven for dem, der arbejder med den i Praksis.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale, at denne Lovgivning forlænges 1 Aar, men jeg tror, det vil være heldigt at foretage en kort Udvalgsbehandling, fordi der maaske er visse Ting, man har Ønske om at forhandle med Indenrigsministeren om, og vi har jo Tilsagn fra Indenrigsministeren om en velvillig Forhandling.

Skjerbæk: Som de foregaaende Talere kan jeg give Tilslutning til det Formaal, man tilsigter ved Hjælp af denne Lov: under de nuværende Forhold at forhindre en urimelig Prisstigning paa Ejendomme. Jeg maa imidlertid føje til, at der inden for Det konservative Folkeparti er nogen Usikkerhed med Hensyn til, hvilken Virkning en Lovgivning som den foreliggende faktisk kan faa. Man har bl. a. anført, at naar man, saadan som det er sket ved Loven, har begrænset Adgangen til at faa Laan mod Pant i en Ejendom, maa den, der er nødt til at skaffe sig Laan, finde andre Former. Man nærer nogen Frygt for, at disse mere løse Laan, Kautionslaan og andre, vil være mere trykkende for en Del af de Ejere, som nu engang er nødt til at skaffe sig saadanne Laan. Imidlertid er vi rede til at gaa med til en Forlængelse af Lovens Gyldighed med de Ændringer, som er foreslaaet her.

Jeg vil dog ligesom den foregaaende Taler anbefale, at der bliver Lejlighed til en kort Udvalgsbehandling, og jeg skal særlig nævne, at vi fra vor Side gerne vil pege paa Muligheden af en Ændring, som den højtærede Indenrigsminister vist ogsaa har været inde paa, men som ikke har